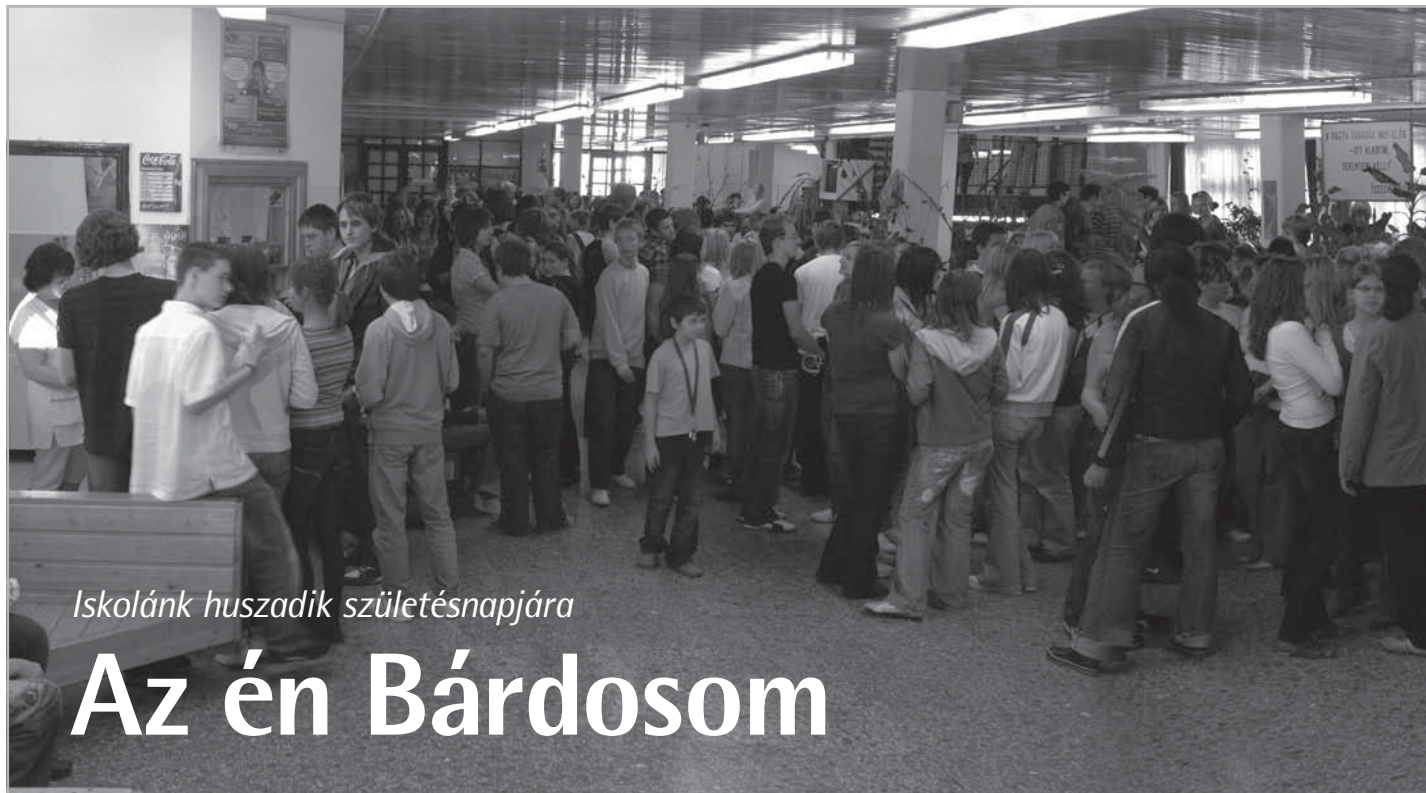

à la Bárdos

XIX. ÉVFOLYAM, 2007. ŐSZI SZÁM

A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ GIMNÁZIUM ÉLMÉNYMAGAZINJA. MEGJELNIK ÉVENTE ÖTSZÖR

Iskolánk huszadik születésnapjára

Az én Bárdosom

FOTÓ: NAGY TAMÁS

MINDEN négy éve kezdődött. Akkor léptem be először a sulikapu, akkor volt rajtam először matrózblúz. Bevallom, első heteimben néha eltévedtem a folyosókon, félve kukkantottam ki még csak a teremből is, hisz nem akartam a hatalmas, engem egyben lenyelő végzősök szemé elé kerülni. Ha belegondolok, mindez négy éve volt. Nekem rengeteg emlék, esemény, de a huszadik évében járó, szülinapi partival is köszöntendő sulinak csekélység. Mert ünneplünk, ugyanis immár huszadszorra járjuk végig egy tanév kitalált útjait. Persze az én bárdosos pályafutásomnál

vannak jóval hosszabbak is, például Sipos Etelka tanárnőé, akik a kezdetektől fogva koptatják itt a lépcsőket. Gondolhatjuk úgy is, hogy a husz év nem is olyan sok, de ha eszünkbe jut, hogy már huszadikára rendezzük meg a Tökmag-bulit, huszadikára tartjuk a nemzeti ünnepeket, huszadikára készülünk a mindig színvonalas Bárdos-karácsonyra sok más egyéb között, akkor bizony igenis sok ez a két évtized.

Gondolom, nem vagyok egyedül az érzéssel, de átgondolva eddigi éveimet egyszerűen csak szeretek idejárni. Imádom a reggeli büfélátogatást, az órák közötti „alig szüneteket”, még tesire is jó járni. A sulikapu a második otthonunk lett. Napjaid nagy részét itt töltöd, osztálytársaidal, évfolyamtársaidal, tanáraiddal együtt.

Ezelőtt persze nem volt minden így, ahogy most már számunkra megszokott. Lehet, rémeket idézek fel, ha megemlítem az év végi vizsgákat, amelyek helyett már mindenki inkább a Beach House-on süttette volna a hasát – de hát, amit muszáj, azt muszáj. Vagy az első években induló sporttagozatot is eltörték mára. Kezdetben nem voltunk ennyien, és Árpád gimnáziumos osztályokkal volt megtöltve az iskola. Aztán szépen lassan körvonalazódtak a tervek. Kialakult a nyolc évfolyamos, illetve nemrégiben az öt évfolyamos képzés. Most első ízben indítottak egy (a régi kettő

helyett) négy, illetve öt évig együtt lévő osztályt. Mellesleg szerintem nekik most édesmindegy, hogy épp melyik osztályban is vannak, mert hát legyen az ember tíz vagy tizennégy éves, az új környezet soha nem egyszerű.

Tehát lehetsz a Bárdos jogosult tagja akár nyolc, akár négy vagy öt évig, egy csapat vagyunk, hiszen rengeteg dolog köt össze bennünket! Ettől függetlenül persze sok a panasz a lecke, a korán kelés, a nem túl kellemes hangulatú WC miatt, de a legszebb éveink a Bárdoshoz köthetők. Talán még nem is érthetjük, hogy milyen végigjárni az éveket és a végén egyszerűen csak elballagni. Milyen az iskolától, a barátainktól elbúcsúzni. De addig érdemes élvezni az itt töltött napokat, hogy aztán szép emlék legyen a gimnázium.

Ez a pár sor is semmiség ahhoz képest, amennyi dolgot még írni lehetne a Bárdosról, rólunk, de talán nem is kell! Mert, Te, aki közénk tartozol, és most ezt olvasod – akár a pad alatt, akár lyukas-órásban a büfé mellett, vagy akár épp osonva el az utolsó két óráról (mert hát minek is az?) – tudod, nagyon jól, hogy milyen bárdososnak lenni. Tudod milyen héjas tökmagot enni, végigordibálni a Mikulás-kupát, és bulizni, szurkolni egy héten keresztül a királyválasztáskor. Mert hát röviden ez az én Bárdosom, ez a mi Bárdosunk!

CSONKA NIKI

A HUSZADIK ÉVFORDULÓ JELENTŐSEBB ESEMÉNYEI

- SZEPTEMBER: húszas számot formázó osztályképek az aulában,
- OKTÓBER: Bárdos-napi pályázatok, a második Bárdos-évkönyv megjelenése, iskolatörténeti kiállítás a könyvtárban
- OKTÓBER 27.: színvonalas ünnepély az évforduló alkalmából,
- NOVEMBER 16., 23.: sportnap és bál a szülőknek és a tanároknak,
- DECEMBER 5.: a huszadik Mikulás-kupa,
- DECEMBER 19.: adventi műsor a Közművelődés Házában.

Nagy hírek a kisvilágból

Az 56 csepp vér című film margójára

Nem hagyományos filmet láttunk, hanem egy színpadi mű adaptációját a mozivászonon. Nem filmszerű cselekmény bontakozott ki, egy dráma feldolgozása jelent meg előttünk. Adott a kérdés: minek? Miért néztek meg egy színdarabot, ráadásul egy agyonrágott Romeo-Júlia-történetet – moziban?

Kaszás Attila alakításáért már önmagában megérte végigülni a filmet, de azt hiszem, a készítőket a szereplők jó megválasztásán és felkészítésén túl magasabb célok vezérelték. Az előadás először is fiataloknak, iskolásoknak szólt, ingyenesen lehetett megtekinteni, és közönségtalálkozóval zárult. A mű megálmodói, úgy látszik, nem gazdagodni akartak rajtuk, üzenetüket válogatás nélkül mindenkihez akarták eljuttatni egy fontosnak tartott eseményről. Mégis azt hiszem, az egész nekem újat nem tudott mondani. Harcolj a szerelmedért, a hazáért, halj is meg ezekért, ha úgy adódik – hallottam már sokszor, sok vonatkozásban. Talán gondolkodtam is már ezen. Nehéz mondjuk a komfortos, mindennel konformis legújabb világban nekem átélni ezt.

A szerző azt hiszi, majd a hanghatás valami bizsergést sugároz a bőrünk alá, a színes, szélesvásznú látvány belénk oltja a heroikus lelkesedést. Köszönjük a bizalmat!

– MA –

Bárdos-díjasok

Október 27-én, a jubileumi rendezvényen váratlan esemény következett be, ugyanis rendhagyó módon, év közben, két tanárt is Bárdos-díjjal tüntetett ki az iskola vezetősége. A

FOTÓK: NAGY TAMÁS

díjat iskolánk vezetője, Sándor János igazgató úr adta át a kimagasló szakmai munkáért és a számos tanulmányi versenyen helytálló diákok neveléséért. Ezúton is szeretnék szerkesztőségünk nevében gratulálni Dobrova Zita tanárnőnek és Nagy Tamás tanár úrnak. Reméljük, hogy további színvonalas munkájukkal még számos megmérettetésen öregbítik majd iskolánk hírnevét.

Évszakok kamarazenekar November 30-án idén is ellátogatott iskolánkba az Évszakok kamarazenekar Vörös Gyula vezetésével, és Vivaldi egyik gondonkaversenyével ajándékoztak meg bennünket. A kaotázással egybekötött zenehallgatás sok diákot vonz minden alkalommal. A zeneművészek novemberben egy új sorozatot indítottak a tatai Angolparkban, ahol kávéházi hangulatban csendülnek fel a jobbnál jobb muzsikák.

Pörgesd meg a dobókockát!

Mit csinál két jóbarát szombat este Tatán? Hogy kipihenjék a heti fáradalmakat, szóadzatnak, beszélgetnek, és egyik dal követi a másikat. A képzeletbeli koncert végén pedig már harsog a tapsvihar, és igazi sztárok-

TANTESTÜLETI KIRÁNDULÁS A BALATONNÁL

Mindig nagy fejtörést okoz a szervezőknek, hogy adott tanévben a tantestület merre kiránduljon, és hogy egynapos legyen-e avagy kettő. Ebben az évben végre sikerült, és a társaság két napot töltött együtt a Balatonnál.

A gyülekező természetesen az iskolánál volt. Az időjárás sajnos nem kedvezett, de ez nem tudta elvenni a jókedvünket. Kicsit párás, kicsit esős volt a reggel. Aggódtunk is amiatt, hogy az új M7-es autópályáról látni fogjuk-e a hazánkban egyedülálló völgyhíd adta kilátást. A hídról tiszta időben a tóig ellátni, ezt sajnos nem láthattuk, csak a híd közvetlen környezetét.

Az első megállónk Somogyvár volt, ahol a bencés apátság feltárt romjait nézhettük meg. Itt építettet bazilikát I. László, s itt is temették el egy júliusi napon. Földi maradványait már nem őrzi e föld, ám emlékét annál inkább, amit jelképes síremléke és az 1998-ban felállított Szent László-szobor is mutat.

Második állomásunk Nikla volt, Berzsenyi Dániel lakhelye. Sajnos a költő tárgyai közül alig maradt valami, ezért korabeli bútorokkal rendezték be a múzeumot. A kertben azonban még mindig áll az a gesztenyefa, amelyet anno Berzsenyi ültetett.

Innen Zalavárra indultunk a Kis-Balaton Házhoz, mely épület mellett található a Cirill és Metód emlékmű. A ház kiállításán a Kis-Balaton történetéről, élővilágáról kapunk makettje révén betekintést. És itt fogyasztottuk el jóízűen a szabadban az otthonról hozott ebédünket.

Első napunk utolsó állomása Balatonyörök, ahol a Panoráma Hotelben volt a szállásunk. A szálloda szolgáltatásait (infra- és svéd szauna, élménymedence) alig megismerve máris vacsorázni tereltek miket. A svédasztalos vacsora után a szálló harmadik emeleti konferenciatermébe vonult a társaság kicsit beszélgetni, zenét hallgatni, és ismerkedni a kollégák hozzátartozóival.

Másnap délután egykor szálltunk fel újra a buszunkra. És már csak egy utolsó próbatétel várt ránk: megmászni a szigligeti várat! Ezután egy közeli pincében borkóstolóval és pincepörkölttel fogadtak. A séta és a bőséges ebéd megtette hatását. Hazafelé az autóbussz elcsendesedett. Két nap, tele eseményekkel, wellness-szolgáltatásokkal, túrázással megfűszerezve kivette az energiát belőlünk.

Vasárnap már mindenki a saját ágyában kelhetett fel újra, de úgy gondolom, hogy az együtt eltöltött két nap emléke maradandó élménnyé vált mindannyiunk számára.

– KÖSIK –

nak képzelik magukat. A mámoros éjszaka után lehiggadva, józan fejjel megszületik a nagy ötlet: alapítsunk egy bandát! A gondolatokat tett követi, s hosszas és alapos válogatás utána a valóságban is megalakul az együttes. Valahogy így kezdtük mi is, és 2007 végére a Rolling Stones-kedvelők karácsonyi ajándékaiként összeállt a Tumbling Dice.

A banda célja a Rolling Stones-rajongók és saját maguk szórakoztatása, és hogy az évszázad zenekarának legjobb dalait ne csak otthon lemezről, hanem kisvárosunkban élőben is hallhassa a hívők népes tábora. Büszkén kijelenthetjük, hogy iskolánk három jelenlegi és egy volt tanulója oroszlánrészt vállal a kezdeményezésben. Név szerint: Laskay Dániel (szaxofon), Laskay Péter (dob), Jusztin Marcell (basszus) és Szirmai

Bence (szólógítár, ének), továbbá: Kövári Gábor (ének, szájharmonika).

A Tumbling Dice első fellépését 2008 márciusában tervezi.

Szöszmötölő

December 14-én, pénteken, délután egy órától a 106-os teremben két órán keresztül szöszmötölő szakkört tartottak iskolánkban Kovácsné Németh Sarolta tanárnő vezetésével a nyolcadikos és kilencedikes tanulók, az 5. a osztály termében. A lelkes diákok számtalan ötletes munkát – krepp-papír bábút, karácsonyi képet, fenyőfakoszorút – készítettek a közelgő családi ünnepre. Az érdeklődés olyan nagy volt, hogy a szöszmötölő vágyók alig fértek be a terembe. A foglalkozáson egyébként szép számmal vettek részt érdeklődő tanárok is.

À LA BÁRDOS 🍷 A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XIX. évf., 2007. őszi szám. Szerkesztők: Kincses Brigitta, Kis Gábor, Kramarics Anna, Monostori Andrea, Szücs Ágnes. Munkatársak: Knitzky Nóra, Csonka Nikolett. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Olvasószerkesztő: Dobrova Zita és Sipos Etelka. Felelős kiadó: Sándor János igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tataháza, Gál István-ltp. 701. Telefon: 34/311-749 E-mail: alabardos@blg.sulinet.hu, nohab008@gmail.com Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a korrekt tájékoztatás érdekében a cikkeknek akkor is megjelenést biztosítunk, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem azonosul. 🍷 Kassay-Farkas Sándor emlékére

A tanévkezdés után új tanulóink mesélték

Első benyomások

Az À la Bárdos szerkesztősége úgy gondolta, érdemes lenne megkérdezni az új diákok véleményét iskolánkról. Az eredmény egészen meglepő, sőt hihetetlen lett: a megkérdezettek szinte mindennel meg voltak elégedve – KINCSES BRIGITTA riportja

Iskolánk legújabb diákjait, az ötödikes és kilencedikes osztályok tanulóit faggattam arról, hogy miért döntöttek a gimnáziumunk mellett, mi a véleményük az új közösségről, és ha lenne rá lehetőségük, min változtatnának. Az utóbbi kérdésre kapott válaszokat örökös, szkeptikus elégedetlenkedésbe sülyvedt tizenkettő-késként megdöbbenet hallgattam. Na ne. A Bárdos lenne a létező gimnáziumok legeslegjobbika?

Először a 9. d osztályos Soós Martinával beszélgettem. „A Dózsa György Általános Iskolából jöttem. Azért szerettem volna bárdosos lenni, mert sok ismerősöm jár ide, és tetszett az iskola nyílt napja is. Nagyon szeretem az osztályomat, bár a beilleszkedés eleinte kicsit nehéz volt, végül sikeresen összerázódtunk. Valószínűleg énekkarra is fogok járni, mert az énektanár nő nagyon biztat minket, állítólag csodálatos hangunk van. Mellesleg a csengő tetszik a legjobban, azért, mert legalább nem az az átlagos trrrrr.” Nos, átlagosnak a legkevésbé sem mondható – tűnődtem, és gondolataim már el is merültek Fiftiszent nem túl összetett dallamvilágában, amely beveste magát a Bárdos elkövetkezendő ezer évének történetébe. Egyrészt azért, mert a vezetőség meguntta, hogy a rossz osztályzatok miatt bosszúra áhítozó diákok vérszemet kapva székekre pattannak, és a kallantyú elhajlításával megszüntetik a hagyományos csengő működtetéséhez szükséges technikai feltételeket. Másrészt azért, mert a döntéskor vélhetően senki sem volt tisztában a Piájempí arcpirító dalszövegének magyar fordításával. Arra a kérdésre, hogy akkor mi nem tetszik az iskolában, ezt a választ kaptam: „Nem is tudom. Talán az, hogy túl korán kezdődik.”

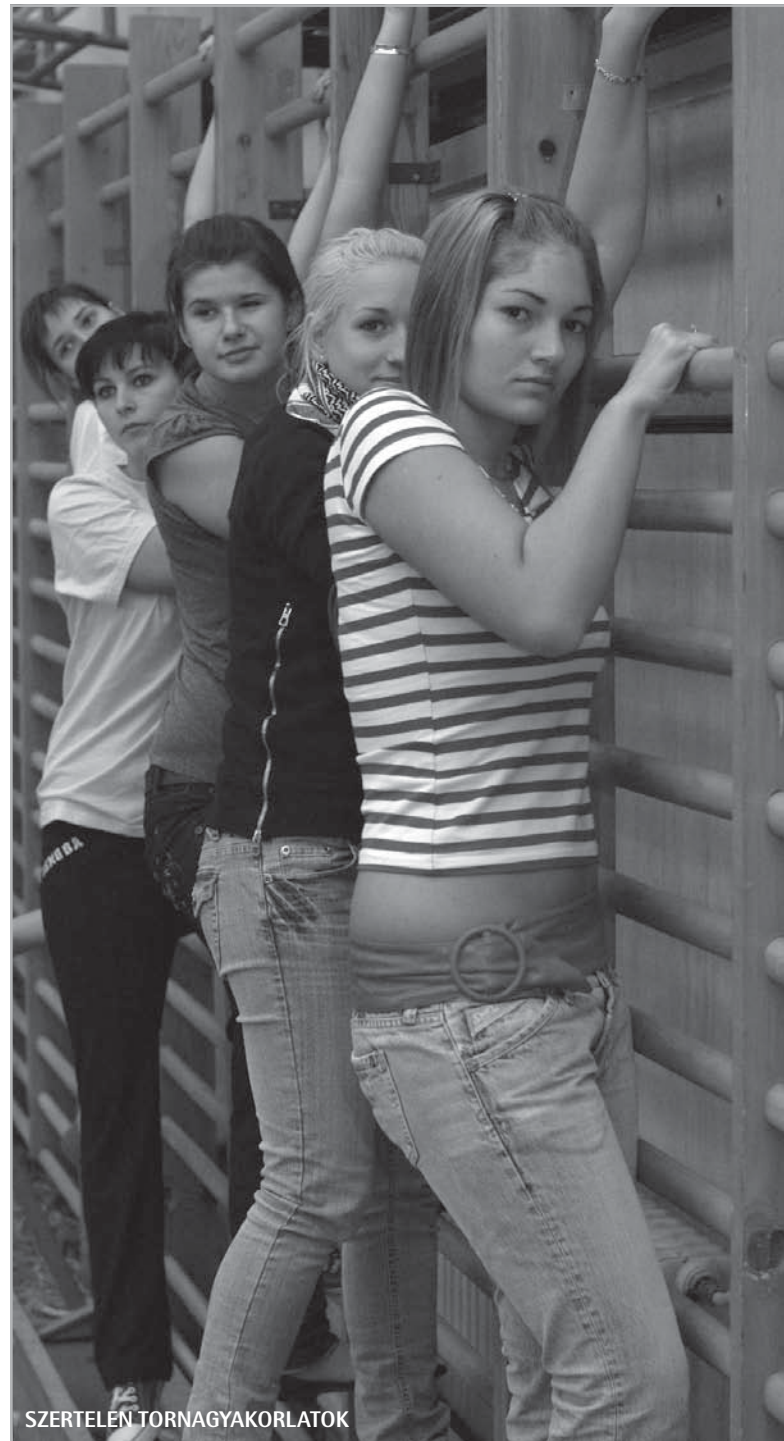
Osztálytársának, Balogh Bertalanak sincsenek negatív élményei, kivéve talán az, mikor első angolórán a rossz csoportba ült be. „Megkér-

dezték, hogy mindenki most találkozik-e először a nyelvvel. Mondtam, hogy ja, én nem egészen. A tanár nő pedig felvilágosított, hogy akkor a haladóknál kellene lennem. Egyébként még nem igazán tudom, mi szeretnék lenni, elsősorban azért jöttem gimnáziumba, hogy legyen időm eldönteni. Egy pillanatig sem gondolkodtam az Árpádon, mert az ottani ismerőseim kevésbé szimpatikusak, és különben sem hangzik olyan jól a neve. De most komolyan, a Bárdosban legelőször a neve tetszett meg.”

A szintén 9. d és Terdik Tamarának is elsősorban az osztálya tetszik: „Már most összetart a közösség, és senki nem márt be senkit. Szeretem a tesit, azzal szeretnék továbbtanulni, és a fizikát, mert ott lehet enni és aludni. (Ahogy az impresszum is írja, a szerkesztőség véleménye nem egyezik minden esetben az újságban közöltével, jegyezzük meg az esetleges botrányok elkerülése végett – a segédszerk.) Magyarszakkörre is járok, pontosabban eddig még egy sem volt megtartva, mert az első két héten elfelejtettük, most pedig nincsen elemezni való mondat. De majdcsak beindul.”

Ezután az ötödik osztályos Fierpasz Kitti-t kérdeztem, miért jött át a Bárdosba. „Mert közel van a lakásunkhoz, és itt új embereket ismerhetek meg. Nagyon tetszik az iskola énekkara, és Farkas Noémi tanár nő Biblia-szakköre.” Arra a bizonyos kérdésemre, hogy min kellene változtatni, ő is a „semmin” választ adta. „Tényleg semmin? A legapróbb dolgon sem? Az sem zavar például, hogy lent mindig hideg van? – kérdeztem, és eszembe jutottak azok a hűvös, téli órák, amiken kabátba burkolózva kísértük figyelemmel a termet keresztülszélő egér útját, és a székek ruhánkba szűrődött szálkájának kipiszkálása közben átkoztuk a sorsot, amiért nekünk alagsori osztálytermet juttatott. „Nem – hangzott a válasz –, sőt, kifejezetten örülök neki, mert mindig melegem van.”

A szintén ötödikes Sámuel Barbara a József Attila Általános Iskolából jött. „Itt sokkal jobban érzem magam, finomabb az ebéd, és szünetekben van iskolarádió. Énekkarra járok, és Varga Petra tanár nő kézilabdaedzésére.”

SZERTELEN TORNAGYAKORLATOK

„Az a problémám, hogy még nem igazán jöttem bele ebbe a tanulási dologba, és rosszabb jegyeket hozok – mondta Schmidt András, a lányok osztálytársa. – Nagyon jól érzem magam. A régi iskolában nem szerettem a magyart, de itt nagyon élvezem.”

Az ötödikes Stréhli Dominik a Tarjáni Általános Iskolába járt. „Azért jöttem a Bárdosba, mert a régi iskolám kéttannyelvű volt, ahol a németet nagyon keményen oktatják. Szeretem a nyelvet, de az, hogy németül tanuljam a történelmet, nem igazán tetszett. Itt nagyon jól érzem magam, kedvenc tantárgyaim a tesi

FOTÓ: SOLIMAN EMIRA. KÉPÜNK CSAK ILLUSZTRÁCIÓ és az irodalom. A matekot, a rajzot és az éneket nem szeretem, és bűdösek a vécék.”

Megköszöntem szépen az interjút, és nem minden aljas megfontolástól mentesen megemlítettem, hogy a közelgő királyválasztási kampány zárószavazásánál jusson majd eszükbe, hogy nem kellett bemenniük erre az órára. Visszaíndultam az alagsori osztálytermemhez, lépteimet csengőszó és vécészag kísérte, és furcsa érzés fogott el, valami lélek sötét zugaiban meglapuló igazság, olyan, amit a tizenkettődikesek a kárpádon sem vallának be, hogy a fene esne belé, jó ide járni.

„A víz szalad, a kő marad”

Beszélgetés Varga Istvánné tanárnővel a Bárdos-évforduló alkalmából

Esős, lucskos őszi nap volt, amikor 1987-ben megnyitotta a Bárdos László Gimnázium a kapuit. Ez akkoriban hatalmas teljesítménynek számított, mivel a városlakók adójából néhány hónap alatt épült fel az új oktatási intézmény. Később a sporttagozattól a nyolc évfolyamos gimnáziumig sok olyan képzéssel megpróbálkozott iskolánk, amely újdonságnak számított városunkban. A legmodernebb technikai vívmányok és a még mindig büdös mellékhelyiségek jellemezték ezt a két évtizedet. Régebben lelkes diákok százai érezték kitüntetve magukat, hogy ide járhatnak. Az évek azonban lassan teltek, és szép csendesen sok minden megváltozott. A húszéves évforduló alkalmából Varga Istvánné igazgatóhelyettes tanárnővel KIS GÁBRIEL készítette interjút.

☛ Az évforduló milyen érzéseket vált ki a tanárnőből?

– Tulajdonképpen kettős érzést, mivel a húsz év még ifjú egy középiskola esetében, de mégis rengeteg dolog történt az elmúlt évek során. Ha csak a tanári karra gondolunk, ott is számos változás ment végbe, de örömmel tört el, hogy tizenegy alapító tag még mindig itt tanít, igaz közülük ketten már csak óraadók.

☛ Sokak szerint a húszas kerek szám, de nem

évfordulónak való. Miért most volt az ünnep?

– A fő ok az, hogy a Bárdos László Gimnázium pedagógiai programja kötelezi az iskolát, hogy tízévente évkönyvet adjon ki, így azt gondoltuk, hogy a könyvkiadást egy kis közös ünnepléssel köztjük össze.

☛ Mitől lesz más ez az év, mint a többi?

– Szeretnénk, ha a 2007/2008-as tanév a húszas évforduló jegyében zajlana, amiben reményeink szerint a diákok is aktívan részt fognak venni. Az első ilyen kezdeményezésünk, úgy gondolom, jól sikerült, ugyanis az aulában kiállított „húszasra” minden osztály képviselője lelkesen ragasztotta fel osztálya fényképét, miközben zengett az Újra itt van a nagy csapat című Illés szám. A számmisztika jegyében a diákok elhelyezését húsz nappal a huszadik évforduló ünnepség előtt kezdtük el, és érdekes módon iskolánk jelenleg húsz nappali tagozatos osztállyal rendelkezik.

☛ Október 27-én ünnepélyes keretek között zajlott le a huszadik évforduló ünnepség. Mesélne egy kicsit az előkészületekről, illetve magáról a rendezvényről?

– Először is az ünnepséget hosszas szervezés előzte meg. Több mint kétszáz meghívót küldtünk ki volt tanároknak, illetve öregdiákoknak. Már a meghívó külsejével (diáksereg az aulában) is azt próbáltuk hangsúlyozni, hogy bár húsz év nem kevés, de az iskolai élet még mindig pezsgő. Az ünneplésből nem szerettük volna kirekeszteni a jelenlegi diákokat sem, így ők a reggeli Bárdos-nap után a PadTv segítségével osztálytermükben

Futballszurkolóként az idei Mikulás-kupán
FOTÓ: KISS T. JÓZSEF (24 ÓRA)

nézhatték végig az eseményeket. Az ünnepi műsor gerincét a volt bárdosos diákok adták, – egy-két mostani diákkal kiegészülve – annak ellenére, hogy többen nem tudták a vállalni a fellépést. Akik elfogadták a meghívást, szerintem nem bánták meg, hogy eljöttek, ugyanis újra hallhatták Zsombolyai Péter kitűnő szavalatát, az irodalmi színpad zenés produkcióját, a Laskay-család jazzmuzikáját, illetve a Gitta néni vezetésével újra összeálló énekkar kórusműveit. A hivatalos ceremónia után igyekeztünk lehetőséget adni a régi diákoknak arra, hogy eljöhessenek az iskolába, és újra találkozhassanak egymással, illetve volt tanáraikkal. Örülök annak, hogy sokan éltek a lehetőséggel.

☛ Úgy tudom, hogy az évforduló alkalmából ez az év számos meglepetést tartogat. Megtudhatok ezekről valamit?

– Minden hagyományosnak számító bárdosos eseményen megpróbálunk valami kis meglepetést szerezni, mint ahogy a szülő-tanár bálon egy hatalmas tortával kedveskedtünk az idelátogatóknak. A Mikulás-kupára a nagytáncba foglalt húszas számot szántuk, a papírgyűjtésen pedig szerettük volna, ha minden tanuló behoz húsz kiló papírt, de ez nem igazán valósult meg. Elképzelhető, hogy az adventi műsoron, a Helikonon, a tanár-szülő sportnapon, illetve a tizenhat órás focin is éri meglepetés a résztvevőket.

BÁRDOS-NAPI PÁLYAMUNKÁK

ANGOL nyelv első kategória, 1. hely: Kanyok Imre – Szenkovicz Szabolcs – Juhász Richárd – Frech Dániel – Eipl Dániel – Krajczár Dániel (8. a), 2. hely: Rácz Réka – Szabó Anita – Nagy Eszter – Vörösmarti Daniella – Krüpl Tímea – Márkus Tímea (8. a), 3. hely: Újvári Bálint – Szabó Bence – Wiszt Attila – Verbó Dániel – Molnár Viktor – Nagy Szilárd (8. a).
MÁSODIK kategória, 1. hely: Gulyás Regina – Magi Cintia – Mihóczy Mercédesz – Schmidt Edina – Váradi Ágnes (11. c), 2. hely: Dubravszky Blanka – Giczy Csenge – Kiss Bálint – Varga Ivett (11. c), 3. hely: Csák Boglárka – Kassay-Farkas Réka – Kis Jenni – Weiszengruber Dóra (10. a); 1. hely: Auer Vivien, Lengyel Enikő Zsófia (6. a) Bárdos in 20 years

BIOLÓGIA 1. hely: Velkei Diána (10. b), 2. hely: Horváth Adrienn (12. c), 3. hely: Mosonyi Szonja (11. b)

TÖRTÉNELEM 1. hely: Kis Gábor (12. a)
SZAVALÓVERSENY 5–6. osztály, 1. hely: Tamics Rita (5. a), 7–8. osztály, 1. hely: Katona Xénia (7. b), 9–12. osztály, 1. hely: Kis Gábor (12. a)

MŰELEMZŐ VERSENY 1. hely: Bánszky Noémi (12. b)

HELYESÍRÁSI VERSENY 1. hely: Hoffmann Kamilla (9. b)

FIZIKA 1. hely: Kató Zoltán (9. a)

NÉMET nyelv első kategória, 1. hely: May Anna – Németh Szabina – Satori Roxána (8. b); második kategória, 1. hely: Hudacsek Klaudia – Mosonyi Szonja – Hoffmann Janka – Sárfi Norbert (11. b)

OLASZ nyelv 1. hely: Golub József (9. a), 2. hely: Horváth Máté (9. c), 3. hely: Böjte Tekla (9. a)

SPANYOL nyelv 1. hely: Bóta Bettina (10. a)

AZ 1989-BEN ÉRETTSÉGIZETT EGYKORI TANULÓK AZ ÜNNEPÉLYEN

Bárdos-hét: szerelemgyárosok és született párok összecsapása

Kampány felemás érzésekkel

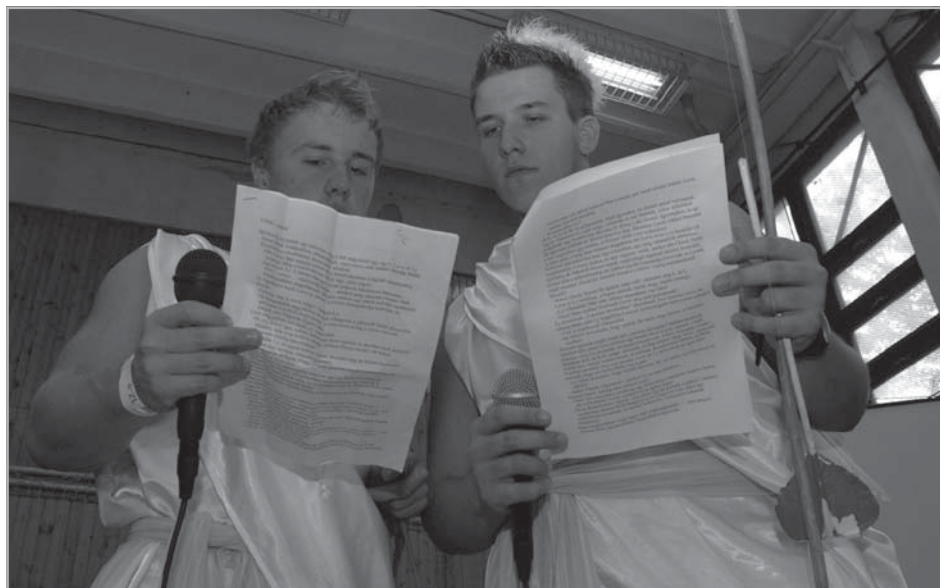
EZ AZ év is úgy kezdődött, mint a többi. Mindenki újult energiával és tudásra szomjazva érkezett az iskolába. Ahogy bezuhantunk az első napon már sokan a kampányról, szalagavatóról és egyéb ez évi teendőkről beszéltek. Az osztály nagy része azonban még nem vette komolyan ezeket a nagyszabású tervezetéseket, mert úgy gondolta, hogy „ej, ráérünk arra még!”

Teltek-múltak a hetek, tudatosult a társaságban, hogy ez az utolsó év, és mi vagyunk a legöregebbek az iskolában, így a korábbi végzősökhöz hasonlóan elindult egy amolyan „Hawaii van!”-életérzés. Próbáltam sodródni az árral, de valahogy nem éreztem, és még most sem érzem, hogy utolsó éves vagyok. Korábban a „végzős” egy elérhetetlen hön áhított cím volt, amivel most, hogy itt van, nem tudok mit kezdeni. Ezekhez az érzésekhez bizonyos biológiai problémák is hozzájárulnak. Az elmúlt években, ha egy ballagóra tekintettem, akkor egy égimeszelőt láttam, most pedig ha körülnézek a folyosón, gyakran elszégyellem magam a száznolcvan centimmel, hogy milyen kicsi vagyok. Ebben a McDonald's-generációban már a nyolcadikos diákok paramétere is vetekednek egy T. Rexével, ami azt igéri, hogy pár év múlva a tanárok már csak sámliról fogják tudni megszimogatni az ötödikesek kobakját.

A többség azonban nem küszködött ilyen problémával, és már látta lelki szemei előtt, hogyan fogjuk átvenni az iskola kulcsát azon a bizonyos napon. Később kiderült, hogy szűk körben már tulajdonképpen kész kampányötlettel rendelkezünk, amihez hirtelenjében nem tudtunk mit szólni. Megmondom őszintén, én nem rajongtam az ötletért, mert nem láttam benne fantáziát, és úgy éreztem, hogy egy kicsit Bárdos angyalai-utánzat lesz. Ahogy közeledett a nagy hét, egyre csípősebb hangulatban teltek az osztályfőnöki órák, végül egy borongós őszi napon az ötletet megszavazta az osztály, nincs jobb alapon. Ezek után megkezdődött a versenyfutás a szponzorokért, jelmezekért és az ilyenkor szokásos kellekekért. Alapvetően mindent sikerült elintézni, mégis egyre nagyobb káosz uralkodott az osztályban.

Nap mint nap láttam, hogyan ugranak egymás torkának legjobb barátok, barátnők semmiségek miatt. Az, hogy mindenki megbolondul a kampány idejére, már több éves hagyomány, legalábbis minden évben hallani efféle történeteket.

A leghevesebb viták a finanszírozási rész megbeszélése közben adódtak, ugyanis többek között én sem láttam értelmét annak, hogy egy hét alatt feléljük az osztálypénzünket, illetve még plusz

Sportszerű kampányt vívott a két végzős osztály, programjukban csak árnyalatnyi eltérések voltak, mindketten az érzelmekre kívántak hatni. Az átok műsorban angyalok (Farkas Milán és Szirmai Ákos, képünkön) küzdöttek az emberiség boldogságáért az alvilági erővel (Szokács Bence és démonjai) szemben. Győzelmüket nyilván látványosabb záróműsoroknak köszönheték, amelyben a népszerű tanárok mellett „külső” sztárok is segítettek (a következő oldalon alul)

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

pénzt is hozunk be teljesen értelmetlen kellekekre. Nyilván szükséges egy bizonyos pénzügyi keret, de már évek óta nagy probléma a kampányok elanyagiasodása. Értem én, hogy mai világunkban inkább megvesszük, mint elkészítjük dolgainkat, és inkább fizetünk valakinek, hogy gondolkodjon helyettünk, de így nem lesz semmi értelme ennek az egész diákprogramnak. Az is lehet, hogy ez így van rendjén, és én tévedek, de akkor vivják meg helyettünk a dizájnerek, menedzserek, szakácsok és más sikervállalkozó szülők a királyválasztási csatát, és minket hagyjanak ki az egészségből.

A másik nagy probléma az, hogy sokan véresen komolyan veszik ezt az egész jätéket, és nem tudnak veszíteni, ezért bármit megtesznek a siker érdekében. De ezen a bizonyos héten szerintem tényleg nem a győzelem a fontos (azt

lóban serénykedtek. Miután mindenki számára nyilvánvalóvá vált, hogy nem fogom felvenni a kampányból, varázsütésre megszűntem létezni a számukra. Hideg távolságtartás hatotta át a természet. Nem zavartattam magam, miután némi kalóriát vettem magamhoz, én is munkába álltam. Megkentem jó pár kenyeret és palacsintát. Úgy gondoltam, hogy ha látják a segítőkészségemet, megbékelnek. Nem így történt. A második napon már a köszönések is elmaradtak helyenként, és

.....

Ebben a McDonald's-generációban már a nyolcadikos diákok paramétere is vetekednek egy dinoszauruszéval

elsőszámú közellenségnek éreztem magam. Ekkor még nem tudtam, hogy végzetes hibát fogok elkövetni. Felvettem egy bés pólót! Szempillantás alatt osztályellenes, antiszociális, szemét béssé változtam. Sokan kérdezték, hogy miért tettem.

PARTVONALON TÚL

5 Egy született feleség és férjfelöltje

Erre csak azt tudom mondani, hogy egyrészt kíváncsi voltam a reakciókra, másrészt meg akartam mutatni, hogy ez csak egy játék, és ha kedvem tartja, felvehetem akár az ellenség pólját is. Nem gondolom, hogy helytelenül cselekedtem, azt hiszem, ma is ugyanígy tennék. Persze akadtak olyanok is, akik az állatkert közepette megőrizték higgadságukat és megkértek, hogy vegyem fel a mi pólonkat. A kedves kérésen annyira meglepődtem, hogy azonnal átöltöztem. Ekkor jöttem rá arra is, hogy bárki bármit mond, a ruha teszi az embert, ugyanis a varázslat visszafelé is működött, hirtelen ismét szóba álltak velem.

Természetesen pozitív meglepetés is ért. Először a kampányműsorra gondolok. Igaz, hogy kicsit más volt, mint az elmúlt években, de igazán sokat nevettem. Úgy tűnik, a közönséget is magával ragadta a színvonalas kampányzáró, így a mérleg nyelve a Love Makers felé billent a szavazáskor, és kezdetét vehette a késő ősze csúszott pünkösdi királyság.

Mindent összevetve mozgalmas és izgalmaival teli hetet tudhatunk magunk mögött, vegyes érzelmekkel. Azóta minden visszatért a régi kerékvágásba, megbékéltek a nyugtalan lelkek, és már csak a helyenként koronában felbukkanó királyaink emlékeztetnek a zűrés időkre. - KG -

Kevesebbet többért, többet kevesebbért

A FŐVÁROSI egyetemista ijedten kapja fel sajtó fejét a Feneketlen-tó melletti selymes fűből, mikor a hajnali szellő az arcába csap. Körülötte haverok, kannásboros flakonok koszorújában (naná, a sörösüvegeket már rég összeszedték a csövesek). Az egyetemista ránéz az órájára, és a tény még az Axe másnaposságűző tusfürdőjénél is hatékonyabban hozza vissza belé az életet: félóra, és kezdődik a zéhája. Haverok szapora keltegetése, értelmetlen javaslatok felvetése, fába szorult férreg, futás az életért, villamos majdnem lekésése, lihegve épphogy beérkezés. A zéhá mindezek után természetesen sikertelen, de nincs nagyobb probléma, a pótzéhá előtti éjszakát már tényleg alváásra használja majd, és ha az sem sikerül, akkor ott a következő félév, a kreditek úgyis összegyűlnek előbb-utóbb, legfeljebb pár évvel tovább jár majd az egyetemre.

Hősünknek nyilván elmegy a kedve a linkeskedéstől, ha idézőjeles tanulmányai finanszírozását nem az állampolgárok adóforintjai fedezik, hanem a nyári diákmunkában vérrel-verejétkkel összedolgozott pénze, illetve a diákhitel. Sőt, már eleve be sem kerülhetett volna a fővárosi egyetemre, ha annak idején a 480-as pontrendszer szerint érettségire járt volna. A 120+24 pontos érettségi pontrendszer sokáig működött, és jóvoltából Béla a 90%-os matematika érettségijével ugyanúgy ott ült a Corvinus egyetem nemzetközi gazdálkodás szakán, mint Margit, aki 100%-ot ért el. A minisztérium ezt látva úgy döntött, hogy egy igazságosabb pontrendszert talál ki.

Így 2008-tól az érettségivel maximum 200 pont szerezhető, az adott szak által előírtakból a diák számára legkedvezőbb kettő tárgy százalékos eredményével. A tanulmányi pont szintén 200. Ez egyrészt a matematikából, történelemből, magyar nyelvből (irodalom- és nyelvtanjegy átlaga), valamint egy idegen nyelvből és plusz egy szabadon választott tárgyból a diák által az utolsó két tanult évben szerzett jegyek összegének kétszerese, azaz maximum 100 pont. Másrészt átlagolják ugyanennek az öt tárgynak a százalékban elért érettségi eredményeit, és egész számmra kerekítik, amivel szintén maximum 100 pont érhető el.

Az így összegyűlt 400-hoz jön maximálisan 80 többletpont, aminek igazságossága az új rendszer legvitatottabb kérdése. Sokan sérelmeznek, hogy azok a felvételizők, akiknek szülei nem rendelkeznek nyolc általánosnál magasabb végzettséggel, vagy azok, akik hátrányos helyzetűek, 25 többletpontot kapnak. Még megdöbbentőbb, hogy a terhes, vagy gyeseen lévő nők, illetve a fogyatékkal élők ötven pluszpontot tudhatnak magukénak, ami bizony húsz százalékkal több, mint az emelt szintű érettségire kapható 40 pluszpont. A hőzöngés, köpködés és prűskölés helyett először is azt kellene megérteni, hogy a fogyatékkal élő, terhes roma nők túlsúlya egészen biztosan nem lesz jellemző a magyar felsőoktatásra. És nem érdemes abbahagyni a fogamzásgátló tablettaszedését, dokumentumokat kutatni szerb származásunk igazolása céljából, vagy kínai evőpálcák-

FORRÁS: INTERNET

kal kinyomni a szemünket. Inkább lássuk be, hogy azoktól, akiknek életét a fent felsorolt tényezők közül akárcsak egy is nehezíti, és a továbbtanulásnak egyáltalán a gondolatáig is eljutnak, nem szabad irigyelnünk a pluszpontokat.

Nekünk pedig számtalan lehetőségünk van a pontszerzésre, az emelt érettségik 40 pontot érnek, a középfokú nyelvvizsga 35-öt, a felsőfokú 50-et, de nyelvvizsgákra maximum 50 pont adható. Sporteredményekért, szakirányú végzettségért is jár plusz pont. Nem kell elkésredni a nehezebb rendszer miatt, valahova úgyis felvesznek bennünket, a lényeg, hogy legyen minimum 160 pontunk... ez ugyanis a minimum követelmény, ami alatt nem adható be a jelentkezés. Még szerencse, hogy nem tették annyira magasra a lécezt. KINCSES BRIGITTA

SZÜKÖS KÖLTSÉGVETÉS

Lenne egy provokatív kérdés: általában miért íratnak ki egy pályázatot?

Legjobb tudomásom szerint azért, hogy valamilyen támogatást, ösztöndíjat, munkát, állást, pénzt stb. több jelentkező közül a legjobb nyerjen el. Tehát a fent leírtak szerint a 2007. évi Bárdos-napi pályázatok megfogalmazás nem egészen helytálló.

Gondoljunk csak bele, mit kapnak a diákok azért, mert pályáztak? Optimális esetben egy mosolygós ötöst a nevezett tantárgyból, mivel az iskola nyomasztó pénzhíánya miatt drasztikusan lecsökkentette a jutalomkönyvek vásárlásának lehetőségét; valamint oklevél gyanánt is csak egy néha színes, de gyakrabban fekete-fehér lapot, amire ráfirkantják a nevünket.

Hát igen. Ezt nevezik szűkös költségvetésnek... A tisztelt tanárainkról nem is beszélve, hiszen nekik megfizetetlen túlóra a pályázatok, versenyek megszervezése és az eredmények értékelése. Hála és köszönet azoknak a pedagógusoknak, akik a körülmények ellenére színvonalas versenyeket rendeztek.

Tehát végső soron ez az egész „pályázatosdli” csak egy homályosan meghatározható célból eredő többletmunka, idő és energia mindkét fél számára, melyekért egyik fél sem kap különösebben nagy elismerést vagy jutalmat. De hát akkor kérdem tisztelettel: miért csináljuk? És hol a motiváció?

WEISZENGRUBER DÓRA

Jubileumi győzelem

December 5-én idén is megrendezésre került a hagyományokhoz híven az Árpád és a Bárdos barátságos csatája. Ezúttal is hosszas készülődés (edzőmeccsek és táncpróbák százai) előzte meg a várva várt eseményt. Tavaly ilyenkor jártam utoljára a sportsarnokban, így rendkívül meglepett az új, felújított épület. Nemcsak a megújult külső látványa tetszett, hanem az is, hogy kicserélték a padok többségét műanyag székekre. Igaz, így kevesebb ember fér el, de lényegesen kényelmesebb körülmények között. – KIS GÁBRIEL riportja

Amikor fél kettő körül megérkeztem, és az öltöző felé vettem az irányt, még alig láttam nézőket, azonban mire átöltöztem, már tömegek voltak a lelátók. Valószínűleg ez minden évben így történik, de az éles kontraszt mégis meglepett. Kettő órakor elkezdett melegíteni a lánycsapat Schäffer Anti vezetésével. A tavalyi kitűnő szereplés után mindenki sokat várt a lányoktól. Fél háromkor papírforma szerint elhangzott a mikulás ünnepi beszéde, majd elkezdődött a lányok mérkőzése. Szokásos mederben folytak a dolgok, akadtak helyzetek itt is, ott is, és a féldőben 0-0-ával fordultak lányaink. A második féldőre a lányok trénera igyekezett összekapni és gólerős taktikával ellátni a csapatot. A mérkőzés ennek ellenére gól nélküli döntetlennel végződött. Az eredménnyel tulajdonképpen elégedettek lehetünk, mégis fájó, hogy sztárcsatárunk, Kovács Fanni

ezúttal nem tudott betalálni. Ezután az árpados nagytánc következett, amely nem okozott különösebb meglepetést számomra. A közönség már feszülten várta a fiúk mérkőzését, és a lelkes buzditás tovább fokozódott. Az elmúlt év hibájából tanulva a fiúcsapat stabil védekezésre és kontrákra rendeződött be. Azt hiszem, hogy ezt sikeresen véghez is vitte, de ennek ára a gólképtelenség volt. Az árpados fiúk nyomása a második féldőre vált igazán nyomasztóvá, ekkor már a harmadik kapufájukat szerezték. (Szerencsére mi Hoffer tanár úrtól megtanultuk, hogy a labdát spiccel kell löni, illetve gólrá játsszák a focit.) Borsos Mar-

dis Misi második találatát oszlatta el véglegesen. A gondnok góljával már 3-0-ra vezettünk, amikor Nagy Tamás tanár úr pályára lépését legalább akkora hangorkán kísérte, mint a gólokat, ugyanis korábban úgy tűnt, hogy erre nincsen reális esély. A térfélcseré előtt aranylábú Mihály végleg eldöntötte a találko-

nap végére már mindenki fáradt, és nincsen kedve végignézni kétszer tizenöt percet úgy, hogy azt sem tudja, kik játszanak. Mindenesetre arra mégis jó volt, hogy egy kis elégtételt

CSÜTÖRTÖKI MASÍR

És aztán egyszer vége, és képen töröl a kora decemberi hideg szél a sportsarnok előtt, kábulatból ébrednek, és látom, hogy még nincs vége. Kocsiból üvöltöznek, buszon énekelnek, utcán dobolnak- a fővárosi mozi tovább pörgeti önmagát. Másnap jövök be az iskolába, és katonaindulót fújó tömött sorok állják utamat.

Látom, hogy nekik fontos. Valamit érzékelnek a hovartartásból. Próbálnak erősíteni. De nem szídnak, nem játsszák végig a filmet. Tudják, hogy ha nincs ellenfél, nem ér semmit maguk éltetése sem. Ezért becsülik azt, akivel játszani lehet.

KISS T. JÓZSEF FELVÉTELEI (24 ÓRA)

ci kitűnően alkalmazta a „jó kapus szemmel véd” elvet. A mérkőzésen kevés volt a durva szabálytalanság, mégis egy pillanatra csend törte meg a hangzavart, mert az ellenfél egyik játékos rendkívül rosszul esett, és ömleni kezdett a vér az orrából. A rövid kényszerszünet nem zökkentette ki egyik csapatot sem, így végül az igazságosnak mondható gól nélküli végeredmény született. A nézősereg gólrá éhesen nézte végig lányaink nagytáncát, mire végre a tanárok elrúgták a kezdőkörből a labdát. Nem kellett azonban sokáig várni, mivel a legjobb csatár a konditermesek közül hamar vezetést szerzett. Leírhatatlan öröm hatotta át a csarnok innső felét. A kétségeket a kon-

zót, mivel újra betalált. Így 4-0-ra diadalmaskodtunk, amivel ismét, a húsból tizenegyedszer magunknál tudhattuk a kupát.

A huszadik évforduló alkalmából összemérhették tudásukat az öregfiúk és a szülők is. A bárdosos öregfiúk szokásukhoz híven színvonalas, közönségcsalogató játékkal győzték le az Árpád csapatát, ezúttal 3-2-re. A mérkőzés azonban nem számított bele a kupába (mint ahogy a szülőfoci sem), így sokan úgy döntöttek, hogy inkább hazamennek. A szülők összecsapása már az én türelmemet is próbára tette. Ha jobban belegondolunk, ez a mérkőzés igazán fölösleges. Először is azért, mert nem számít bele a kupába; másodsor a

adjon a nemes ellenfél szurkolótáborának. Az árpados szülők 3-0-ra megnyerték a mérkőzést.

Minden idők leghosszabb Mikulás-kupája után fáradtan, de örömittasan indultam hazafelé. A hangulatra idén sem lehetett panasz, és szerencsére a szurkolók és a játékosok is békésen váltak el egymástól. Másnap még sokan az arénában érezték magukat, és az angol futballhuligánoktól elesett mozgássorozattal, győzelmi szavakat skandálva vonultak végig a folyosókon. Azt hiszem, hogy az iskola még soha nem tapasztalt ekkora lelkesedést korábban.

GLOBAL MIKULÁS

Persze nyertünk, ki tudja, hány-szor. Az ember ezt már nem számolja egy idő után, mert minek, mikor úgys mindenki jól tudja, hogy az Árpád mellettünk labdába sem rúghat. Még a szövicceken is nevetünk, annyira jól érezzük magunkat ettől a gondolattól. Azt azért elhihetjük, hogy odaát, a kerítés túloldalán, abban a kék-fehér, számunkra idegen világban hasonlóképp vélekednek mirőlünk. Ez csapatszellem, önbizalom, erőforrás, a sport önimádata. Ez kell.

Az ideális szurkoló eszköztárából már összeszedtünk mindent. A meccseket bámulók hamisítatlan multiplex-élményt kapnak. A focisták frizurája, a szotyin szütyögő, sálba tekert drukker, a modell alkatú lányok megnyerik maguknak az érzékszerveket.

– MA –

Popkultúra 2.0

MONDJÁK, hogy Magyarország popzenei kultúrája romokban hever: az igényes zene rétegzene, nincs rá országos szinten kereslet. Ebből kifolyólag hogy lehetne igény olyan médiumra, amely nem az aktuális zenei trendeknek megfelelő zenét játszik? Normális zenét sugározni? Ugyan már. Felesleges. Hálás szerep ezen keseregni: szidni a közizlést, a fiatalságot, az elanyagiasodást, a kereskedelmi rádióadókat, hazánk sokáig egyeduralgó zenei tévéadóit, a hozzáállást. Pedig talán most értünk el oda, hogy kialakult egy olyan társadalmi csoport, ami igényelné az ilyen jellegű rádió és tévéadókat. Popzenét, de nem a mainstream zenei irányzatokat, hanem változatosságot: indie-t, reggae-t, rockot, punkot, progresszív, elektronikus, alternatív muzsikát, világhzenét. Nem műfaj-specifikusan, csak egy bizonyos, állandó színvonalon. És tessék. Megjelenik az MR2 Petőfi Rádió, illetve a magyar MTV, amelyek teljesen más közegben, és alapon működnek, de hasonló zenei világban mozognak.

Nyár végére, egész pontosan augusztus 15-ére teljesen átszervezték a Magyar Rádiót. Pedig Magyarországon eddig a közszolgálati rádióadó egyet jelentett az idősebb nemzedék rádiójával. Szomorú, de így volt. Fialatoknak ott volt a kereskedelmi rádió, ha nem tetszett, nem kellett hallgatni, minek nektek színvonal?– alapon. De most az MR2 Petőfi Rádió nagyon zene szlogennel elkezdett a fiataloknak szólni. A Kossuth megmaradt tematikus adónak, a Bartók komolyzeneinek, de ott fent úgy döntöttek, hogy a profiljukba belefér egy könnyűzenei adó sugárzása is. Színvonalas könnyűzenei adóé. Rengeteg támadás éri őket, több oldalról is. Egyrészt a régi Petőfi Rádió tematikus műsorait sokan hiányolják, másrészt felmerül a kérdés, hogy a könnyűzene sugárzása mennyiben közszolgálat. Ez a felvetés messzi-

re vezet: ki dönti el, melyik a könnyűzene és a komolyzene: cenzúra, kultúrzsarnokság? Tény, hogy többen hallgatják, mint a régi Petőfi rádiót, és a népszerű kifejezéssel élve: „hiánypótló”. Eddig a magyar rádiós szcénának nem volt olyan szegmense, amely igényesen, széles látókörűen igyekezett volna popzenét játszani. Kicsit talán hiányoznak a zenét tematizáló műsorok, és egy olyan adónál, amely alapvetően csak zenei adó, elvárható lenne, hogy legalább minimális információval szolgáljanak az előadóról. Hadd művelődjünk ilyen téren is. Kortárs kultúra.

A másik jelentős popzeneterjesztő közeg a tévé. Mikor az MTV (Music Television) világhódító útjára indult 1981-ben, még csak New Jersey-ben nézhettek, de hamar a fiatalok értékrendszerét és életszemléletét döntően befolyásoló médiummá nőtte ki magát világszerte. Azóta beszélünk MTV-generációról. Bár talán mostanában inkább MySpace-es generációról (a Generation Y-ről), ami mutatja az internet térhódítását ezen a területen is. De még a világháló mellett is jelentős szerepet játszanak a zeneadók: Magyarországon eddig hármat nézhettek (a szerencsésebbek): Viva, MTV Europe, VH1. Ebből magyar nyelvű egyedül a Viva volt: minősíthetetlen magyar zeneszámokkal és minősíthetetlen magyar műsorokkal. Felmerül a kérdés, hogy akkor minőségi magyar popzenét hol nézhetünk? Sehol. Pontosabban eddig sehol. Rég-

óta szállingóztak a hírek: lesz magyar MTV, igényes zenével, saját és lefordított műsorokkal egyaránt, popkulturális befolyással, kevés de színvonalas magyar zenével, sok kevésbé mainstream külföldi előadóval, minden jóval. Ígértek mindenfélét.

És októberben már MTV Europe helyett magyar MTV-t nézhetünk: sokkal szürreálisabb – ugrádozó, mosolygó, kóktelőző krumplik, és hasonló értelmezhetetlen lények – arculattal. És rengeteg zenével. Merthogy ők majd „sokkal elborultabbak” lesznek, mint az eredeti. Nevettem: gondoltam, úgysem. Pedig de. Kevés magyar zene, de szigorúan olyan, amit nem játszanak a hivatalos közlemény szerint is egyre „rőzsaszínűbbé” (igénytelenebbé?) váló Viván, és a külföldi paletta is különbözik az MTV Europe-étól: tényleg sokkal inkább az alternatív, indie, kevésbé a fő áramlatba tartozó előadók dalait játsszák. Persze, este South Parkot meg néha idétlen, lefordított műsorokat, de amúgy igazi zenét. Popzenét, de színvonalasat (jórészt). És úgy néz ki, vannak emberek, akik szeretik ezt.

Kicsit mintha lemaradtunk volna... Európa más országaiban ilyen már évek óta létezik. Közszolgálati, könnyűzenei rádióadó, és színvonalasabb televíziós zeneadó is. De legalább mára elértünk odáig, hogy van rájuk kereslet. És ilyen a fogyasztói kultúra: amint igény van, kiszolgálják.

KRAMARICS ANNA

Két nap tömény Quimby

Az alternatív zenét szeretők körében méltán népszerű budapesti zenekar, a Quimby tizenöt éves fennállásának alkalmából egy kétnapos minifesztivált rendezett november 2-án és 3-án a pesti Almássy Téri Szabadidőközpontban, Family Tugedör + néven – amely egyben legutóbbi lemezük címe is.

Nagy örömmre én is részese lehettem ennek a főleg zenei vénájú ösztönművészeti fesztiválnak. A rendezvény mindkét napján olyan együttesek koncertjeit hallgathattuk meg, amelyekben a Quimby-tagok valamelyike játszik, pl.: Kutya vacsorája, Szilárd, Pékség, Dalok a konyhából... Ezen kívül megcsodálhattuk a polihisztor énekes, Kiss Tibi festményeit, Mikuli Ferenc (basszusgitáros) ékszerkiállítását; voltak filmvetítések, beszélgetések, még stand-up comedy is. A fesztivál végén pedig természetesen a Quimby adott egy frenetikus koncertet...

A nagykoncert meglepő módon, csak alig negyedórás késéssel kezdődött. Addigra az Almássy „Bárdos-aula méretű” koncertterme dugig megtelt, és mi, akik az előkelő második sorban álltunk, levegő után kapkodva, izzadt és türelmetlen emberek közé szorítva, azt fontolgattuk, hogy amíg lehet, hátrébb állunk. De elkéstünk. Nagy ováció közepette bevonult a színpadra Kiss Tibi (énekes) és Livius (konga és egyéb zajok). Mire az összes tag bevonult, már érezni lehetett azt a bizonyos koncertek előtti transz-szagot. Egy rövid, de annál jobb intro után, felcsendült a Homo Defektus című dal. Az „itt vagyok, hát kaput nyissatok” dalrészletnél elszabadult a pokol, azonban nem

A KÉPEK FORRÁSA: INTERNET

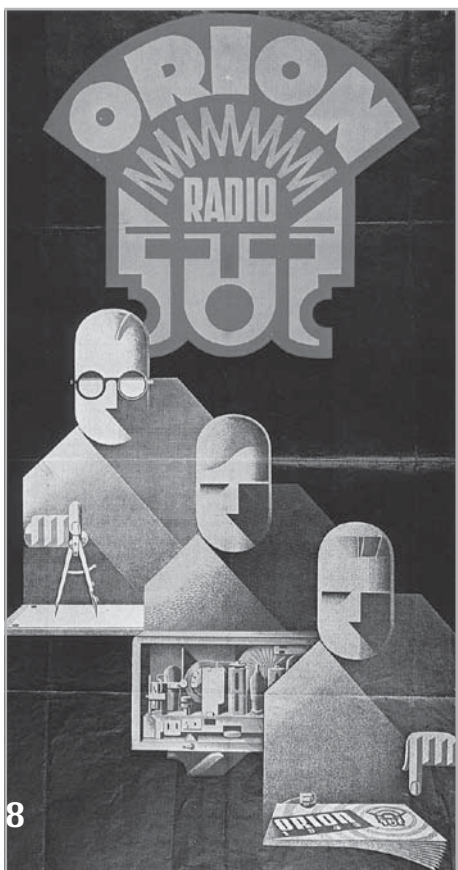
tudtam szabadulni, végig kellett sodródnom a Country Joe McDonald és a Hoppá című számot is. Egyszerre sikerült a bal szél ötödik sorába torkolnod, ahol kevesebben voltak, de a hangulat jó volt, és még levegőt is kaptam. Innen hallgattam végig a koncert többi részét.

Az ismertebb számok közül elhangzott az összes (Most múlik pontosan, Autó egy szerpentinén, Sehol se találak, Ventilátor Blues, Androidő). A korábbi albumokról pedig a Fekete l' amour, Libidó, Káosz Amigos, Otthontalanság otthona, Halleluja című dalokat játszották el többek között. A koncert csúcspontja a Magam adom című szám lassú változatának előadása volt. A koncert legutolsó dalaként az egyik kedvenc számomat, a Bordély boogie-t adták elő.

Összegezve: a Quimby a nagykoncerten húsz dalt játszott. Ez alatt a száznyolcvan perc alatt a hangulat annyira a tetőfokára hágott, hogy a labilis talapzatomból tömeg kis híján beszakadt az alsó szinten lévő úszómedencékbe.

Mindenesetre a két nap tömény Quimby mindenkinél jót tett.

VARGA IVETT

Az ajándékok vagy a szeretet ünnepe?

MEGINT itt a tél. Nemsokára december, aztán pedig jön a karácsony. Igen, az ünnep egyre közeledik, de vajon szükség van ekkora felhajtásra? A nagyobb üzletek, áruházak már november elején elkezdtek árusítani a csokimikulásokat és a karácsonyfadíszeket. Nem tagadom, valószínű, hogy ekkor már mindenkinek az ajándékok kiválasztásán jár az esze, de tényleg az kell, hogy már ilyen korán elárassza a világot ez a sok giccs? A karácsonyt megelőző hónap közepén az ember már nem tud úgy kilépni az utcára, hogy ne botlana éneklő Mikulásokba vagy műfenyőkhöz. A karácsony ezért (és persze a sok drága ajándék miatt) sokaknak már csak nyűg. De még több embernek a karácsony egyenlő az üzlettel. Ilyenkor lehet a legtöbb felesleges holmit rásózni az ajándékok után kutató vevőre, persze jó sok hasznot téve a portékára. A mai

rohanó világban már így is sokkal kisebb az összetartás az emberek között, a családok egyre kevesebb időt töltenek együtt. Épp ezért a karácsonynak egyre fontosabb ünneppé kellene válnia. Ez lehetne az a két nap, amikor az egész család együtt van, hátrahagyja a hétköznapi gondjait, és jól érzi magát. De a sok műanyag már eltakarja a karácsony igazi lényegét. Lassanként a karácsony átértékelődik, és a szeretet ünnepe helyett az ajándékok ünnepevé válik. Már nem az a fontos, hogy együtt legyünk szeretteinkkel, hanem az, hogy megkapjuk ajándékainkat, és utána nyugodtan nézhessük a tévé „karácsonyi” műsorait. Ez nagyon nincs jól, az embereknek változtatniuk kellene! A karácsonyunk gyerekkoromban különleges hangulata volt! De ezt a hangulatot nem a vásárlásban kellene pótolnunk, hanem abban, hogy szeretettel gondolunk a másokra, és kicsit jobban odafigyelünk egymásra.

MIHÓCZY MERCÉDESZ

Párkapcsolat vagy párkapcsolat?

EGYRE többször hallhatjuk, hogy a nők évről-évre többen vannak, egyre több nő egyedülálló, valamint sokan közülünk már viszonylag fiatalon elhatározzák, hogy nem akarnak gyereket, mert a karriert mindennél fontosabbnak tartják. Olyan hírek is felröppentek, melyek szerint tudósok már kísérleteznek a férfiak nélkül történő létfenntartás lehetséges megoldásaival.

Vajon hogyan jutottunk idáig? Miért lett ekkora divat a „szingliség”? Egyáltalán kik a szinglik? Nos, általában olyan egyedülálló, 25-35 közötti, városokban/megyeszékhelyeken élő, karrierista nőkről beszélünk, akik biztos anyagi háttérrel rendelkeznek és egyszemélyes háztartásuk ellenére figyelemre méltó fogyasztói rétegnek nevezhetők, boldogok, kiegyensúlyozottak és tökéletesen elégedettek az életükkel.

A médiában is ezt látjuk: legyenek azok filmek, sorozatok, regények, újságcikkek. (Gondoljunk csak a *Bridget Jones naplója* című filmre vagy a *Szex és New York* című sorozatra), hogy temérdek előnye van az egyedüllétnek. Ezen felül rendkívül kényelmes is, hiszen nincs önálló család (csak az általában kialakított hatalmas baráti/ismeretségi körök), nem kell elszámolni az idővel, tulajdonképpen szingliként azt csinálhatjuk, amihez éppen kedvünk

van. Élvezik az életet, persze az örökös párkeresés mellett, ami állandó randevúkkal, kalandokkal és sajnos csalódásokkal is járnak. Ám az esetleges kudarcoktól eltekintve, ha belegondolunk, jó érzés függetlennek/szabadnak lenni, továbbá az állandó találkák nemcsak új kapcsolatokat, hanem kikapcsolódást és szórakozást is jelentenek. Talán ezért is váltogatja viszonylag sűrűn a szinglitársadalom a partnereit a tartós, hosszú kapcsolat helyett.

Ezen tényeknek velejárója az is, hogy az esetleges sikeres párválasztás utáni családalapítás körülbelül 35-40 éves korra tolódi ki, ami nem csak a gyermekvállalás szempontjából veszélyes, de az ilyen korú nők gyermekei többségében egykék. Ez demográfiailag is nagy probléma, hiszen sem a nemek szerint, sem területileg nem megfelelő a Föld hatmilliárdos népességének eloszlási aránya.

A kérdés megoldása pedig valószínűleg még várat magára, mert egyre több multinacionális vállalat kezd észrevenni a szinglikben rejlő lehetőségeiket. Bár hazánkban egyelőre a reklámok nagy része még a családost, több embert igénybe vevő döntéshozatallal járó termékekről szól, Amerikában már külön célcsoportok foglalkoznak a szingliknek szóló termékekkel és azok reklámkampányaival. Tehát marad a kérdés: párkapcsolat vagy párkapcsolat?

WEISZENGRUBER DÓRA

Zsebpénzfaló plázák

AMIKOR csaknem négy éve bekerültem a Bárdos László Gimnázium diákjai közé, Tatabányán egy pláza sem volt még, nemhogy rögtön kettő! Azóta hatalmas beruházások jöttek létre iskolánk körül. A lakópark folyamatos bővülése, a Lidl áruház és persze a már oly régen várt Omega park építése.

A sulifolyosóján évek óta hallom: „Alig várom, hogy sulit után megnézhessünk egy jó kis filmet! De jó lesz a McDonald's-ban ebédelni!” És akkor még említést sem tettem a rengeteg butikról! Mindenki arra számít, hogy kedvenc márkájú boltja helyet kap az új épületben, s nem kell anynyit utaznia, hogy beszerezzen egy újabb ruhadarabot. Zsebpénzünknek a fele – ha nem is az egész – minden bizonnyal itt fog elmenni... Ki tudja megállni, hogy ne vegye meg azt a ruhadarabot, könyvet vagy ékszert, amelyikbe első látásra beleszeret?

Fotóesszé

Egy ember, aki megállította a vonatot

Marha nagy buli volt.

A havert három hónap után ejtette a csaja. Az az álnok, kis dög, mindig mondtam, hogy csak kihasználja a srácot. Természetesen el kellett menni „megünnepelni”. Először kezdtünk valami olcsó, lepukkant kocsmával. Csocsó, sör, rövid. Kellőképpen bealpozva továbbléptünk a kedvenc diszkónkba. Pörgés ezerrel, pia-akciók, bulák mindenütt.

Ekkor az egyik ismerősünk elővette a bogyoit. Máskor is ettünk már, de ez valahogy most más volt. Pörgött velünk a világ, sokkal erősebbnek éreztük magunkat. Megszületett a nagy ötlet. Játsszunk „aki mer, az nyer”-t! Természetesen mindenki benne volt. Jöttek a jobbnál jobb ötletek. Kezdetnek csupán csak a szokásos heccelősök: úgysem mersz meginni egyszerre meginni négy tequilát! Úgysem mersz odamenni, megfogni annak a csajnak a popsiját! Innentől vált izgalmassá a

Ha nem aznap, később biztosan visszatér érte, főleg, ha mindennap látja. Vagy ott van például a mozi, amely mostanság igen elterjedt a fiatalok körében. A baj csak az, hogy a rácsálnivaló gyakran drágább, mint maga a jegy.

Tatabánya diákserege szívesen tölti idejét kávézóban is, teát szűrészölve vagy éppen vásárolgatva. Ez persze hatalmas üzlet a beruházóknak. Eleinte. Aztán egy idő után, mint minden újat, ezt is megunjuk. Lassan már nem von minket bűvkörébe az újdonság varázsa, s rájövünk, hogy minden butikban ugyanazt a tömegcuccot árulják. Aztán persze megint találunk valami újat, amit később – így vagy úgy – de megint megununk. Amikor pedig visszatérnénk a korábbi jól bevált helyekre, többnyire már nem léteznek, hiszen forgalmukat visszaszorította egy nagyobb üzlet, a pláza hatása...

PLÓZA MÓNIKA

dolog. Egy zárórai diszkóban semmi izgalmas sincs, döglődik a buli, menjünk ki a városba körbenézni. Ki mer megállítani egy autóst, és megkérdezni, hogy hazaviszi-e? Ki meri hangosabban üvöltölni az Ellop-ták az oroszokat?

Ki mer megállítani egy vonatot?

Döbönt csend, majd egyetlen hang harsan: Én! Ez így igazságos, hiszen ez az éjszaka a haveré.

Nyomás a vasúti pályatesthez... Most már csak azt kell megvárni, hogy mikor jön a vonat. Mi elbújunk, ő készenlétben álldogál. Forgalmas a vasút, komótosan zakatol is már egy teher szerelvény felénk. A fiú kiáll a kétézer tonna elé, integet, üvölt neki, a vonat kürtől, és...

...és a vonat megállt!!! A haverom nyert. Igaz kicsit arrébb állt meg a vonat, de megállt!

Sikerült neki. De az istenért, akkor miért nem jön elő?

- NVD -

Hogyha nékem sok pénzem lesz...

Avagy a 2007-es luxusautó kiállítás élményei

A tavalyi rendkívül sikeres kiállítás után idén is megrendezésre került a budapesti Luxusautó Show a Hungexpó területén. Ahogy 2006-ban, ebben az esztendőben is a világ sport- és luxusautógyártóinak a krémje hozta el exkluzív masináit. Az autósodákat összesen két csarnokban lehetett megtekinteni.

E különleges álomshow szülőatyja Bader al-Roudhan. A Magyarországon élő kuvaiti üzletembernek, eddig úgy tűnik, sikerül összehozni hazánk legpazarabb autószojónját. A tavalyi sikeres budapesti, illetve az idei bécsi és bukaresti kiállítás után most októberben valószínűleg egy még népszerűbb rendezvényt tudhatnak magukénak a budapestiek.

A fővárosi Hungexpón október 18-tól 23-ig nyitva tartó rendezvényre a világ autógyártásának gyöngyszemei érkeztek. Óriási siker volt

így még több kiegészített rajongó gyűlt össze, akik persze nem akartak kimaradni egy ilyen nagyszabású kiállításból.

A rendezvény színvonalát mutatja, hogy számos világmárka, mint például a Pagani, a Koenigsegg, a Rolls-Royce, a Gumpert, a Leblanc, a Ferrari és a Maserati is gyári képvisellel érkezett. De az importőrök sem ültek babérjaikon, nehogy véletlenül Aston Martin, Bentley, Lamborghini, Porsche (az idén először), Cadillac, Corvette, Hummer, esetleg (a nemrég Forma 1-es istállót vásárló holland) Spyker, nélkül maradjon a nagyérdemű.

A show főszereplői alapvetően a fényűző luxust, extrém sportosságát hangsúlyozó autók voltak, de ezek mellett a közönség igényeinek eleget téve a szervezők olyan hétköznapi márkákat is meghívtak, amelyek modelljeinek megvásárlására az egyszerű látogatóknak is van esélyük. Olyan tömeggyártók (drágább) modelljeit lehetett megtekinteni, mint például a Honda (Civic,

A világ legszebb hátsója

Nagyvárosi farkas

FORRÁS: INTERNET

tavaly az első Luxusautó Show – amelyre nyolcvanhatezer érdeklődő látogatott ki –, így szinte egyértelmű volt, hogy 2007-ben sem maradhat a nagyérdemű ilyesfajta rendezvény nélkül. A szervezők ebben az évben már több mint százezer kíváncsiskodóra számítanak. Ha csak a szombati dömpinget vesszük figyelembe, sejthető a jóslat bekövetkezése. Ebben talán annak is szerepe van, hogy az autóimportőrök nem tudtak megegyezni a hagyományos Budapesti Autószojónlat illetően,

Civic Type-R...), Mercedes Benz, Volvo, Peugeot... Valamint az apróságokat készítő Ligier műhely is bemutatta segédmotoros csöppsegeit.

Persze a figyelem középpontjában a királykategóriás járművek álltak, talán a Rolls-Royce legújabb arisztokratikus modellje (Detroit, Genf és Frankfurt után Budapesten) vonzotta maga köré a legtöbb kíváncsiskodót. A kézműves módszerrel aprólékosan elkészített Phantom Drophead Coupéban 6,75 literes, 460 lóerős, V12-es motor dolgozik, mely 5,7 másodperc alatt gyorsítja a legújabb Rolls-Royce kabriórt 100 km/órás sebességre. Az álomautó nettó ára 370 000 euró (amihez persze hozzá kell még adni különböző adók és illetékek összegét). Emellett természetesen sok más csemege is volt. Olaszországból érkezett a Ferrari és a Maserati, valamint a Lamborghini számtalan példánnyal. A Ferrari standján egy F430, egy 599GTB és egy 612 Scaglietti mellett parkolt Michael Schumacher egy régebbi F1-es gépe is (amely kissé műanyagnak és ramaty tákolmányoknak tűnt).

A versenykategóriát a Maserati képviselte a csak pályán használatos Maserati MC12 Corsával, amelyből mindössze öt darab készült, s az ára 1,1 millió euró. Nem maradtunk azonban közúti Maserati nélkül sem, a versenygépet egy

Quattroporte és egy csodás Grantourismo fogta közre. A híres olasz designstúdió, a Stola hozta el az egyik legizgalmasabb és talán legextravagánsabb modellt, az egymillió eurót érő Maybach Exelerót, mely nemcsak tekintélyes méretével, hanem különleges stílusával is kiemelkedett az egyébként is exkluzív gépek közül.

Jelenlétével emelte a rendezvény színvonalát Horacio Pagani, aki cégének legújabb típusát, a Pagani Zonda R-t mutatta meg a rajongóknak. A másik izgalmas kis európai manufaktúra, is ellátogatott Budapestre a tulajdonos, Christian von Koenigsegg vezetésével. A márka standján megcsodálhatjuk a Koenigsegg CCX-t, amely jelenleg a cég legszebb alkotása.

Megtekinthettük az ideji show-n a luxus tuning kategóriát képviselő Hamann Motorsport gépeit is, amelynek elnök-tulajdonosa, Richard Hamann a VIP-napon mutatta be a múlt hónapban Frankfurtban kiállított tuningolt Ferrari-, Lamborghini- és BMW-inyencsegeket. Jelen volt még a speciális kocsikat készítő Mansory, Brabus és Lorinser műhely is.

A szervezők ebben az esztendőben megpróbálnak minél nagyobb körből érdeklődőket vonzani, ezért az autók mellett egyéb luxustermékeket is szemügyre vehettünk. Vertu luxustelefonok, méregdrága órák, tollak, mesés ékszer is bemutatásra kerültek.

Körsétánk végén a kiállítás megtekintésének méltó befejezése volt a divatbemutató, melyen az autókhoz hasonlóan nem mindennapi szépségek villantották meg bájukat koktéltálcájában, illetve fehérneműben.

Élegettem tértem haza a showról, azt hiszem, nem mindennapi élményben volt része annak, aki meglátogatta a rendezvényt. Remélem jövőre ugyanekkor, ugyanitt, még több luxussal, még több autóval, még több élménnyel gazdagodhatunk...

- EVO -

KITÁRULKOZÁS

Interjú a „kockamágussal”

Csendes, ugyanakkor nagyon barátságos fiú Lábszki Zoltán, irigylésre méltó eredménnyel a Rubik-kocka kirakása terén. Rövid beszélgetésünk alatt sikerült egy kicsit megismerni egy nagyszerű fiatalembert.

☛ **Még nagyon fiatal vagy. Melyik iskolában tanulsz?**

– Igen, tizenöt éves vagyok. Az Árpád Gimnázium tizedik osztályos tanulója.

☛ **Tatabányán nem sokan tudják, de nemrégiben részt vettél egy Rubik-kocka világbajnokságon, ahol megyénket egyedül te képviselted. Mi volt pontosan ez a verseny és milyen eredményeket hozott számodra?**

– Valóban, a megyéből nem volt más rajtam kívül. A verseny október 5-7. között zajlott Budapesten, a Kongresszusi Központban. Világbajnokság volt, ahol 30 ország 300 versenyzője képviseltette magát. Összesítettben az 55. helyet szereztem meg, a magyarok közül pedig 5. lettem. Összesen 17 versenyszámot indítottak amiből három volt olyan, mire én is neveztem. Ez a három versenyszám: a 2x2-es, a 3x3-as és a 3x3-as az egykezes, a

2x2 illetve a 3x3 a kocka nagyságára utal. A 2x2-esen 12 mp-es időm lett, a 3x3-as egykezesen 41 mp-es időt sikerült elérnem, így ebben a számban Magyarországon enyém a 9. legjobb idő.

☛ **Mi veszt rá egy fiatal, hogy a Rubik-kocka kirakásával komolyan elkezdjen foglalkozni? Hogy vált ez számodra fontossá? Milyen rendszerességgel „kockázol”?**

– 2 éve foglalkozom vele. A kíváncsiság vett rá, hogy elkezdjek Rubik-kockát kirakni. Eleinte apukám segített nekem. Interneten is utána néztem, és nagyon megtetszett, elkezdtem komolyan figyelni rá, hogy hogyan tudom minél gyorsabban kirakni. Eleinte napi 1-2 órát szántam rá, most már csak napi 10 percet. De a rendszeresség nagyon fontos.

☛ **Koncentráció, megfigyelés, türelem. Melyik a legfontosabb ahhoz, hogy valaki ki tudja rakni a Rubik-kockát?**

– Úgy mondanám, hogy a memória a legfontosabb. Persze, térképés is szükséges. A kocka kirakásának lényege, hogy meghatározott lépéssorozatokra, forgássorozatokra bontható. Ezek a lépéssorozatok megtanulhatóak. Minél többfajta forgást ismer az ember, annál gyorsabban lehet megcsinálni a kockát. Az idő legyőzőse a cél.

☛ **Fontos, hogy az embernek legyen saját kockája?**

– Igen. Mindenki, a saját kockáját magának tudja alakítani. Speciális eszközökkel, például szilikonsprével könnyebbé lehet tenni a forgatást, ami megint lecsökkenti a kirakási időt.

☛ **A korodbelieknek rengeteg hobbi van. Gondolom, te sem vagy kivétel ezalól. Miket szeretsz csinálni, ha éppen nem a kockát rakod ki?**

– Karatézom, szeretek futni, és szívesen foglalkozom matematikával is.

Megköszöntem az interjút, és megkértem, hogy mutassa meg hogy lehet egy kézzel kirakni a Rubik-kockát. Ő mosolygott egyet és örömmel teljesítette a kérésemet, én meg tátott szájjal figyeltem varázslatát arra gondolva, hogy ez nekem sosem fog sikerülni.

BÉKÉSY MARIANN

RUBIK-KOCKA FÉLKÉZZEL ÉS LÁBBAL

Ki ne ismerné a legagyafúrtabb játékot, a Rubik-kockát? Mindannyian próbálkoztunk már ki-be-össze-visszaforgatásával, no persze több-kevesebb sikerrel. De ki gondolta volna, hogy vannak, akiknek ez nem csak kedvtelés?! Ők azok a profik, akiket ámulva csodálhatunk a 25 év után újra Budapesten megrendezett Rubik-kocka világbajnokságon.

Korábban csak nagyon kevesen tudták, hogy ezt az amúgy is nehezen megfejthető kockát egy kézzel, bekötött szemmel vagy lábbal is ki lehet rakni. Ráadásul mindezt másodpercek alatt. Ezenkívül a versenyzők nem csak a közismert 3x3-as kocka pörgetésében mérték össze tudásukat, hanem 4x4-es és 5x5-ös változatokkal is.

Csak példaként említem, hogy a klasszikus kocka kirakásának rekordját 9,86 másodperces idővel a francia Thibaut Jacquinot tartja. A 2x2-es kocka világcúsa kevesebb, mint 1 másodperc. Lábbal a leggyorsabban 49,33 másodperc alatt a finn Anssi Vanhallának sikerült a kockát eredeti állapotba hoznia. Nekünk, magyaroknak sincs okunk a panasznak. A 17 versenyszámban több mint 50 hazai fiatal indult. Két legeredményesebb versenyzőnk Baticz Milán és az alig 14 éves Kuti Mátyás. Előbbi 3 második hellyel, utóbbi pedig 5 első – ebből 3 világcúscs –, 3 második és 3 harmadik hellyel büszkélkedhet.

A világbajnokságon a fentalálós, a magyar Rubik Ernő is jelen volt, aki szerint a játék reneszánszát éli. És akinek még ez sem elég, annak itt egy újdonság: Rubik-kocka alakú asztal, hogy soha ne unatkozzon.

ASZERZŐ FELVÉTELE

Talmácsiék idehaza?

Alig telt el pár nap azóta, hogy Talmácsi Gábor megnyerte a gyorsasági motoros világbajnokság 125 köbcentis kategóriáját, a száguldás szerelmesei újabb sikerekben reménykedhetnek. Már régóta szó van arról, hogy Magyarország is helyet adhatna egy gyorsaságimotorosfutamnak, de talán ekkora esélyünk

még soha nem volt rá. Ez többek között Talmácsi sikereinek, Tóth Imrénének és a magyar Tóth-csapatnak köszönhető. A Valenciái Nagydíj helyszínén Újhelyi István, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium államtitkára egy esetleges 2009-es vagy 2010-es magyar GP-ről tárgyalt a világbajnokisorozat szervezőjével, a Dorna céggel. A cég hat érvből négyet elfogadott arra vonatkozóan, hogy Magyarország is helyet adhasson egy futamnak. A maradék kettőről az államtitkár még egyeztetéseket folytat, de nagyon bizakodó. Ki tudja, lehet, hogy a 2009-es világbajnokságon már nem kell a hazai rajongóknak a Cseh Nagydíjra, Brunnbe utazni, hanem itthon drukkolhatnak a magyar versenyzőknek? Reméljük! – MM –

FORRÁS: INTERNET

Siker siker hátán...

Beszámoló Szalay Szandra és Tóth Zsófia triatlonsikereiről

FORRÁS: INTERNET

2007. május 19-e nagy nap volt a Bárdos életében, de még nagyobb két tanuló számára. Hisz ki ne szurkolt volna nekik, ki ne ujjongott volna sikerüket hallván? Ha még nem jöttetek volna rá, SZALAY SZANDRA és TÓTH ZSÓFIA a két illetékes, az esemény pedig a Duatlon Világ bajnokság. Mindketten sokat dolgoztak a sikerért, ám az életük

azóta sem piskóta. Sokat hallhatunk róluk innen-onnan, de a dolog mélyére nem látunk el.

Szalay Szandra elmesélte, hogy telnek a napjai a világbajnokság óta. Épp hogy vége lett a megmérettetésnek, már Szlovákiába utazott az Olimpiai Reménységek Versenyére, ahol első helyezést ért el. Kiruccanásban továbbra sem volt

hiány, hisz újabb edzések után Szasza a Triatlon Európabajnokságra ment Koppenhágába, ahol egyéniben 15. lett, csapatban pedig ezüstérmet szereztek. Hogy egy kicsit magyar földön is maradjunk, a következő állomás Tiszaújváros volt. Ahogy Szandra elmesélte minden évben itt kerül megrendezésre az Európa-kupa Versenye. Idén a triatlon mixet – ami 2,5 km futásból, 10 km kerékpározásból, 750 m úszásból, újabb 10 km-es biciklizésből, és még egy 2,5 km-es futószakaszból áll – természetesen Szasza nyerte meg. Nagy meglepetésére sikerült kijutnia a triatlon világbajnokságra Hamburgba, így szinte szusszanásnyi ideje sem maradt. Az edzések kemények voltak, maga az edző, Licskó Csaba pedig még keményebb és kegyetlenebb, ahogy Szandra elmesélte. Dehát valamit valamiért... Nagyon készült a versenyre, jó formában is volt. Elmondása szerint az első nyolcban szeretett volna végezni. Az elején ez még teljesíthetőnek is látszott, hiszen az úszásban nagyon jól szerepelt, kerékpáron is az elsők között volt. De hogy ne legyen ilyen idilli a dolog, az öröög keze bekavart, és az utolsó közben, az utolsó kanyarban a vizes út miatt biciklivel kicsúszott. Szasza nagyot esett, így hát hátránnyal kezdte meg a futást a többiekkel szemben. Ennek ellenére a huszonharmadik helyen ért célba.

Ez volt a sikeres, ám hétköznapiak semmiképp sem mondható múlt. Ami pedig a jövőt illeti, Szasza terveik között szerepel az Európa- és világbajnokságon való eredményes részvétel. Valamint másik nagy álma, hogy magyarként szeretne a 2010-ben itthon megrendezendő triatlon vében méltóan helytállni.

– CSN –

Beszélgetés a villámkorissal

A tizedik osztályos KIS JENNI a sportban és a tanulásban is kiemelkedő eredményekkel büszkélkedhet. Az *À la Bárdos* szerkesztősége a titok nyomába eredt, mi is a görkoris leány titka – ARADI FRUZZSINA interjúja

☛ Ha jól tudom nemrég vettél részt egy világversenyen. Kérlek, mesélj róla valamit!

– Két hete rendezte meg a csapatunk a Turul Kupát itt, Tatabányán,

ami egyben a Magyar Kupa zárófordulója is volt. A legerősebb ellenfelem egy sérülés miatt nem tudott eljönni, pedig kíváncsi lettem volna, hogyan alakul a versenyünk hazai pályán. De így sem volt unalmas az élet, hiszen a nemzetközi versenyzők is komoly problémát jelentettek a futamok során. Végül is megnyertem a párharcokat.

☛ Gratulálók! Hány éves korodban kezdted el korcsolyázni, ki ösztönözt rá, és mióta üzöd ezt versenyszinten?

– Négyéves koromban kezdtem el a korcsolyát, hála a testvéremnek, aki már akkor is korizott, és hála az anyukámnak, aki elvitt az edzésre. Épp nemrég találtam meg az első érmemet, amit kilencvenhatban kaptam, szóval már négyévesen indultam versenyen.

☛ Mi volt az első nagy sikered?

– Az első nagy sikert talán az Országos Diákolimpia megnyerése jelentette, ahonnan továbbjutottam egy nemzetközi versenyre, ahová úgy mentünk, mint a magyar válogatott.

☛ Milyen versenyeket nyertél még? Ezek közül melyekre vagy a legbüszkébb?

– Eddig városi, megyei, országos diákolimpiákat nyertem és magyar bajnokságokat meg egy pár

nemzetközi versenyt is. Talán a németországi nemzetközi versenyen elért helyezéseimre vagyok a legbüszkébb. De két csapattársammal a nyáron megrendezett Korosztályos és Felnőtt Magyar Bajnokságon az ország legjobb női váltója lettünk.

☛ Azt hiszem, mindehhez csak gratulálni lehet. Mit szeretnél elérni az életben?

– Köszönöm. Nagyon szívesen lennék világbajnok, de sajnos tudom, hogy az mekkora lemondással jár, de nekem fontosabb a tanulás és az, hogy legyen majd egy jó munkám, mert a korcsolyából nem lehet megélni. A reális kívánságom, hogy javítsak az európai 9-dik helyemen, és az elkövetkezendő világbajnokságon jó eredményt érjek el.

☛ Már csak egy kérdést szeretnék feltenni, ami lehet, hogy egy kissé bután fog hangzani. Mi a titka annak, hogy egyszerre vagy kitűnő tanuló és nagyszerű sportoló?

– Nos, fogós kérdés, de talán a helyes válasz a jó időbeosztás.

FOTÓK: KIS GÁBRIEL

